

Udskriftsdato: 2. januar 2026

2011/1 LSF 172 (Gældende)

Forslag til Lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2012-511-0089

Forslag

til

Lov om afgift af skadesforsikringer

(skadesforsikringsafgiftsloven)

Kapitel 1

Afgiftspligtens omfang og afgiftssats

§ 1. Der skal betales afgift til statskassen af præmier for skadesforsikringer i følgende tilfælde:

- 1) Når forsikringsaftalen er indgået her i landet,
- 2) når den forsikrede risiko er placeret her i landet, uanset hvor aftalen er indgået,
- 3) når parterne er hjemmehørende her i landet, medmindre ingen del af præmien skal betales her i landet

Stk. 2. Hvis risikoen for en forsikringsaftale er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, er forsikringspræmien ikke omfattet af afgiftspligt efter stk. 1, uanset hvor aftalen om forsikring indgås.

Stk. 3. Ved skadesforsikring forstås forsikring af risici, der er kategoriseret som skadesforsikring i lov om finansiel virksomhed.

§ 2. Afgiften udgør 1,1 procent af forsikringspræmien.

§ 3. Ved præmie forstås efter denne lov vederlaget, som betales for en skadesforsikring, uanset hvem der betaler vederlaget. Består vederlaget helt eller delvist af andet end penge, medregnes værdien heraf til vederlaget.

Stk. 2. Hvis aftalen om en afgiftspligtig skadesforsikring har sammenhæng med en anden aftale, eller hvis der består et interessefællesskab mellem parterne, skal vederlaget mindst anses for at udgøre den pris, som uafhængige parter ville fastsætte for en tilsvarende skadesforsikring.

§ 4. Præmierne vedrørende følgende forsikringer er fritaget for afgift:

- 1) Forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsvirksomheder, der ikke er undergivet tilsyn.
- 2) Forsikringer, der tegnes i medfør af lov om arbejdsskadesikring.
- 3) Sø-, transport- og luftfartsforsikringer.
- 4) Kreditforsikringer og kautionsforsikringer.
- 5) Genforsikringskontrakter.
- 6) Lovpligtige ansvarsforsikringer i henhold til færdselsloven.

Kapitel 2

Afgiftspligtige virksomheder og registrering

§ 5. Afgiften betales af forsikringsvirksomheder, der indgår eller har indgået aftaler om skadesforsikring, jf. § 1.

§ 6. Afgiftspligtige virksomheder, der indgår eller har indgået aftaler om skadesforsikring, hvor præmien er afgiftspligtig efter § 1 og ikke er fritaget for afgift efter § 4, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Afgiftspligtige virksomheder efter stk. 1 med forretningssted i et andet EU-land eller i et land uden for EU, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til

reglerne inden for EU, kan lade sig registrere ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 3. Afgiftspligtige virksomheder efter stk. 1, som har forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 4. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden registreringspligtig virksomhed påbegyndes. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen. Virksomheder, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret.

Kapitel 3

Afgiftsgrundlaget

§ 7. Det afgiftspligtige grundlag omfatter afgiftspligtige forsikringspræmier, som en virksomhed har opkrævet i afgiftsperioden.

Stk. 2. I afgiftsgrundlaget kan modregnes opkrævede forsikringspræmier vedrørende forsikringsaftaler, hvor forsikringstageren har benyttet sin fortrydelsesret efter reglerne i forsikringslovgivningen.

Stk. 3. I afgiftsgrundlaget kan fradrages konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende forsikringspræmier for leverede forsikringsydelser, hvoraf der tidligere er betalt afgift efter denne lov. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget.

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan modregnes opkrævede forsikringspræmier, som tilbagebetales forsikringstageren i forbindelse med opsigelse af forsikringen, samt præmier, som tilbagebetales til kunden i forbindelse med en efterfølgende regulering (tilbagebetaling) af en allerede indbetalt præmie.

Kapitel 4

Afgiftsperiode, angivelse og betaling

§ 8. Afgiftsperioden er kalendermåneden.

§ 9. Registrerede virksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive og indbetale afgift efter opkrævningslovens §§ 2 og 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder regler for digital angivelse af afgiften.

Stk. 2. Ved manglende, mangelfuld eller ikke rettidig angivelse, betaling eller regnskabsførelse gælder opkrævningslovens §§ 4-8.

§ 10. Er det beløb, der skal betales afgift af, i fremmed valuta, skal der ved omregning til danske kroner enten anvendes valutakursen på tidspunktet for indgivelsen af afgiftsangivelsen, jf. § 9, eller den toldkurs for valutaen, som er gældende for den pågældende afgiftsperiode, jf. § 8. Er der ikke fastsat en officiel kurs for den pågældende valuta, benyttes i stedet for en middeltkurs en sælgerkurs, som et pengeinstitut har fastsat inden for de seneste 14 dage forud for indgivelsen af afgiftsangivelsen, jf. § 9. Forsikringsvirksomhedens valg mellem anvendelse af valutakurs eller toldkurs er bindende for en periode på 2 år.

Kapitel 5

Regnskabsbestemmelser

§ 11. Forsikringsvirksomheder skal føre et regnskab over afgiftspligtige skadesforsikringspræmier, der kan danne grundlag for opgørelse af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrol med afgiftens betaling. Regnskabet kan føres i virksomhedens almindelige forretningsregnskab efter reglerne i bogføringsloven.

Stk. 2. Det beregnede afgiftsbeløb samt navn og CVR-nr. på den virksomhed, der afregner afgiften, skal fremgå af præmiefaktura, kvittering eller andet dokument vedrørende præmieopkrævningen.

Stk. 3. Forsikringsvirksomheder skal opbevare kopi af præmiefakturaer, kvitteringer eller andre fysiske eller elektroniske dokumenter, som danner grundlag for afgiftsberegningen. Opbevaringen kan ske elektronisk. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrerede virksomheders regnskabsførelse. I det omfang der gøres brug af regnskabsmateriale i elektronisk form, finder stk. 1-3 ligeledes anvendelse herpå.

Kapitel 6

Hæftelse

§ 12. Følgende juridiske og fysiske personer hæfter for afgiften:

- 1) Forsikringsvirksomheden og en herboende repræsentant omfattet af § 6, stk. 3, hæfter solidarisk for betaling af afgiften.
- 2) En forsikringstager hæfter for afgiften af afgiftspligtige forsikringspræmier, hvis den afgiftspligtige forsikringsvirksomhed har forretningssted udenfor EU, og er omfattet af registreringspligten i § 6, stk. 3, men har undladt at registrere sig.

Kapitel 7

Kontrolbestemmelser

§ 13. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos forsikringsvirksomheder eller deres repræsentant og til at efterse virksomheders eller deres repræsentants forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale og korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Stk. 2. Forsikringsvirksomheders indehavere og ansatte skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelse af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Materialet som nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen. Dette gælder også, hvis materialet foreligger i elektronisk form.

Stk. 4. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelse af kontrol efter stk. 1. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 14. Andre erhvervsdrivende skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres køb af forsikringsydelser, hvor præmien er omfattet af denne lov.

§ 15. Offentlige myndigheder skal efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for forvaltningens registrering af virksomheder og kontrol med afgiftens betaling.

Kapitel 8

Straffebestemmelser

§ 16. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrol.
- 2) Overtræder § 6, stk. 1, 3 og 4, § 9, stk. 1, § 10, § 11, stk. 1-3, § 13, stk. 2 og 3, og § 14.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 17. Opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 9

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 18. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. Fra samme dato ophæves lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006.

Stk. 3. De afgiftspligtige kan opkræve afgiften efter denne lov hos forsikringstageren, uanset indholdet af prisaftaler indgået før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Ubenyttede stempelmærker udstedt i medfør af lov om stempelafgift godtgøres efter anmodning til told- og skatteforvaltningen. Ligeledes godtgøres afgiften af et stempelmærke, der er anvendt til et stempelafgiftsfrit dokument, og beløb, hvormed værdien af stempelmærkerne, der er anvendt til et dokument, overstiger den fastsatte stempelafgift. Ansøgningen skal være told- og skatteforvaltningen i hænde senest den 31. december 2015.

Stk. 5. Forsikringspræmier der opkræves inden loven træder i kraft, men som først forfalder til betaling efter den 31. december 2013, skal medregnes til det afgiftspligtige grundlag på betalingstidspunktet.

§ 19. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 20. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret bl.a. ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 39 i lov nr. 698 af 25. juni 2010, § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011 og senest ved § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 34:

»34) Lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven).«

§ 21. I lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige, som ændret ved § 2 i lov nr. 252 af 30. marts 2011, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, nr. 6, ændres »stempelafgift« til: »skadesforsikringsafgift«.

§ 22. I lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Opkrævning via én skattekonto), som ændret ved § 7 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og § 5 i lov nr. 1560 af 21. december 2010, foretages følgende ændring:

1. I § 1, nr. 9, ændres »10) Lov om stempelafgift« til: »10) Lov om afgift af skadesforsikringer (skadesforsikringsafgiftsloven)«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets formål og baggrund
3. Lovforslagets enkelte elementer
 - 3.1. Afgiftspligt
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Forslagets baggrund
 - 3.1.3. Forslagets indhold
 - 3.2. Afgiftssats
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Forslagets baggrund
 - 3.2.3. Forslagets indhold
 - 3.3. Afgiftsfritagelser
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Forslagets baggrund
 - 3.3.3. Forslagets indhold
 - 3.4. Afgiftens beregning og hæftelse for afgiften
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Forslagets baggrund
 - 3.4.3. Forslagets indhold
 - 3.5. Betaling af afgiften
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Forslagets baggrund
 - 3.5.3. Forslagets indhold
 - 3.6. Godtgørelse af afgift
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Forslagets baggrund
 - 3.6.3. Forslagets indhold
 - 3.7. Herboende repræsentanter for udenlandske forsikringsselskaber
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Forslagets baggrund
 - 3.7.3. Forslagets indhold
 - 3.8. Regnskab og kontrol
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Forslagets baggrund
 - 3.8.3. Forslagets indhold
 - 3.9. Strafbestemmelser
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Forslagets baggrund
 - 3.9.3. Forslagets indhold
4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
5. Administrative konsekvenser for det offentlige

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Hensigten med lovforslaget er at modernisere og forenkle afgiften vedrørende skadesforsikringer, som i dag findes i stempelafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 28. november 2006 om stempelafgift, som ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.

Det foreslås at erstatte stempelafgiftsloven med en ny lov om afgift af skadesforsikringer (skadeforsikringsafgiftsloven). Det foreslås, at dokumentafgiften i den hidtidige stempelafgift bliver afskaffet, og erstattes af en løbende præmieafgift. Samtidig lægges afgiftslovens administrative bestemmelser ind i en tidssvarende og enkel ramme, som følger systematikken i den øvrige afgiftslovgivning. Afgiftsberegningen bliver væsentligt forenklet, og administrationen af afgiften bliver enklere, både i forsikringsselskaberne og hos SKAT.

Reglerne i stempelafgiftsloven er forældede og unødigt komplicerede. Men den væsentligste fordel ved at gå over til en løbende præmieafgift er, at afgiften dermed ikke på samme måde som stempelafgiften virker hæmmende for konkurrencen på forsikringsmarkedet. I stedet for at forsikringstageren skal betale en relativt høj stempelafgift ved tegningen af en forsikring, bliver afgiftsbelastningen fordelt på den løbende præmie. Dermed hæmmer afgiften ikke incitamentet til at skifte forsikring, hvis forsikringstageren kan opnå en lavere præmie i et andet forsikringsselskab. Mobiliteten og konkurrencen på forsikringsmarkedet øges, til gavn for forsikringstagerne, som dermed alt andet lige vil kunne opnå lavere priser på forsikringer.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Den seneste stempelafgiftslov er fra 1969. I 1999 undergik loven dog en omfattende ændring, hvor en række afgiftsområder blev overført til tinglysningsafgiftsloven, mens andre afgiftsområder helt blev ophævet. Stempelafgiftsloven var efter denne revision udelukkende en afgift på skadesforsikring.

Stempelafgiftsloven er ikke længere tidssvarende, og indeholder forældede administrative regler, bl.a. er der stadig regler om brug af stempelmærker, som dog har mistet deres betydning i praksis. Reglerne om bl.a. afgiftsberegningen giver anledning til administrative og fortolkningsmæssige vanskeligheder. Der er derfor god grund til en revision af loven også som led i et generelt ønske om forenklinger og modernisering af afgiftslovgivningen.

Afgiftsstrukturen med en stempelafgift er uhensigtsmæssig for konkurrencen på forsikringsmarkedet, og der er derfor god grund til at ændre den til en mere hensigtsmæssig løbende præmieafgift, som isoleret set må forventes at give flere samfundsmæssige gevinster. Både ved en enklere administration af afgiften og ved en forbedring af mobiliteten og konkurrencen på forsikringsmarkedet med lavere priser på forsikringer til følge.

Omlægningen imødekommer forsikringsbranchens ønsker om en væsentligt forenklet afgiftsstruktur, og rummer samtidig klare samfundsmæssige fordele, herunder fordele for forsikringskunderne.

3. Lovforslagets enkelte elementer

3.1. Afgiftspligt

3.1.1. Gældende ret

Betalingen af afgift efter stempelafgiftsloven foregår i princippet via stempeling af et aftaledokument vedrørende skadesforsikring, f.eks. forsikringspolicer og forsikringskontrakter. Der er altså tale om en dokumentbaseret afgift. Afgiften opkræves af forsikringsdokumenter, som er oprettet her i landet, forsikringsdokumenter, hvor risikoen er placeret her i landet, uanset hvor de er oprettet, og forsikringsdokumenter, hvor parterne er hjemmehørende her i landet, medmindre ingen del af præmien skal betales her i landet.

Tidspunktet for stempelpligtens (afgiftspligtens) indtræden er policens udstedelse. Hvis der ikke er udstedt police, stemples første præmiekvittering eller andet dokument vedrørende forsikringen.

I praksis betales en stor del af stempelafgiften i dag efter en særregel i loven, som giver forsikringsselskaberne mulighed for at få tilladelse til at angive og afregne afgiften vedrørende udstedte forsikringsdokumenter samlet til SKAT, typisk hver måned, og uden egentlig stempeling af det enkelte dokument.

3.1.2. Forslagets baggrund

En ordning, hvor afgiften i princippet er bygget op omkring fysiske dokumenter, som skal stemples, er i dag forældet. I dag kan aftaler og dokumenter eksempelvis oprettes elektronisk. Den eksisterende dokumentafgift er derfor utidssvarende og kan også give anledning til fortolkningstvivel. Der kan i praksis bl.a. opstå tvivl om, hvordan »oprettelse« skal fortolkes, hvornår et aftaledokument er underskrevet, eller tidspunktet for afgiftspligtens indtræden. Det er derfor hensigtsmæssigt at erstatte stempelafgiften med en enklere afgiftsmodel.

En stempelafgift er endvidere en beskatning af oprettelsen af en forsikring og ikke det løbende forbrug af forsikringsydelsen. Dermed rammer afgiften de forsikringstagere hårdere, der ofte skifter forsikringsselskab, mens derimod de, der sjældent nytegner forsikringer, beskattes lempeligere. Der ses ikke nogen saglig begrundelse for denne forskelsbehandling af forsikringstagerne. Samtidig virker en beskatning på nytegning af forsikring hæmmende for mobiliteten på forsikringsmarkedet, hvilket alt andet lige hæmmer konkurrencen.

En løbende præmieafgift er en beskatning på det løbende forbrug af forsikringen, og fordeler dermed afgiftsbelastningen jævnt på forsikringstagerne, uanset hvor ofte de skifter forsikring og dermed uden at hæmme konkurrencen. En præmieafgift vurderes derfor væsentligt mere hensigtsmæssig end en dokumentafgift.

3.1.3. Forslagets indhold

Efter forslaget skal der ikke længere betales en stempelafgift ved oprettelsen af et forsikringsdokument men betales en løbende afgift, når der betales præmie for forsikringen.

Med præmien forstås den faktiske betaling eller vederlaget for forsikringen. Efter forslaget skal der også betales afgift, selvom forsikringen indgår som en del af en samlet pakke, hvor der ikke opkræves særskilt betaling for forsikringsydelsen. Præmien vil i så fald skulle fastsættes ud fra den almindelige pris for den pågældende type forsikring.

Det er hensigten med forslaget, at stempelafgiftens anvendelsesområde med hensyn til afgiftspligtige forsikringer og fritagne forsikringstyper som udgangspunkt skal videreføres i den nye skadeforsikringsafgiftslov.

Forslaget omfatter således præmier vedrørende skadesforsikringer. Det foreslås, at det i loven præciseres, at afgiften som udgangspunkt omfatter alle de forsikringstyper, som i henhold til bilag 7 til lov om fi-

nansiel virksomhed er defineret som skadesforsikringer. Der er for eksempel tale om bygningsforsikring, løseforsikring, erhvervsansvarsforsikring, indboforsikring, familieansvarsforsikring, personulykkesforsikring og retshjælpsforsikring. Begrebet skadesforsikringer i loven svarer således til den forsikringsretlige definition af begrebet.

3.2. Afgiftssats

3.2.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder dels afgiftssatser for skadesforsikringsdokumenter og dels en særlig afgiftssats på 5 kr. for såkaldte generalpolicer. For skadesforsikringer kan der vælges mellem enten at betale en afgift på 29 øre pr. 5.000 kr. forsikringssum, eller 14 procent af den årlige præmie. Endelig indeholder stempelafgiftsloven en afgiftssats på 50 kr. for genforsikringspolicer og en afgift på 8 kr. af lovpligtige motoransvarsforsikringer. Dokumentafgiften medfører, at hvis præmien eller forsikringssummen hæves, skal der betales såkaldt »forskelsstempel«, idet der skal betales afgift af forhøjelsen af hhv. forsikringssummen eller forsikringspræmien.

Da en konkret forsikringssum i mange tilfælde ikke er aftalt i en forsikringsaftale – f.eks. »fuld- og nyværdiforsikring« – indeholder loven regler om, at afgiftsgrundlaget kan fastsættes ud fra et skøn.

3.2.2. Forslagets baggrund

Afgiftsstrukturen med en valgmulighed for afgiftsgrundlag og skøn over afgiftsgrundlaget i visse tilfælde og den såkaldte forskelsstempling giver administrative opgaver i forsikringsselskaberne for at kunne beregne den laveste mulige samt korrekt opgjorte afgift af hensyn til kunden og overfor SKAT. Desuden giver afgiftsstrukturen ofte anledning til fortolkningstvivl. Én enkelt sats og ét klart afgiftsgrundlag vil gøre afgiftsberegningen enkel og gennemskuelig både for forsikringsselskaberne, kunderne og SKAT, som skal administrere reglerne.

Den særlige regel vedrørende rammeaftaler om skadesforsikringer (såkaldte generalpolicer) har været omfattet af den hidtidige stempelpligt, idet der er tale om et forsikringsdokument. Reglen medfører imidlertid en vis dobbelt beskattning af konkrete forsikringsaftaler, som indgås under en sådan rammeaftale, da der ud over en afgift for selve rammeaftalen også skal betales afgift efter de almindelige satser af de enkelte forsikringsforhold (risici), som forsikringstageren konkret anmelder til forsikringsselskabet under rammeaftalen. Bestemmelsen har en meget ringe provenumæssig betydning og det forekommer derfor unødvendigt og unødigt administrativt besværlig at opretholde en særregel.

3.2.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indføres én enkelt afgiftssats på 1,1 procent af forsikringspræmierne. Afgiften betales, hver gang der opkræves præmie for en forsikring.

Agiften på generalpolicer og genforsikringskontrakter foreslås ikke videreført, og der er derfor heller ikke behov for særlige afgiftssatser herfor.

3.3. Afgiftsfritagelser

3.3.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder en række afgiftsfritagelser af forsikringstyper, herunder forsikringer, der tegnes af gensidige skadesforsikringsselskaber, arbejdsskadeforsikringer, sø- og transportforsikring, luftfartsforsikring, kreditforsikringer og kaufionsforsikringer, dokumenter om overdragelse af erstatningskrav til det forsikringsselskab, der har dækket skaden og andre forsikringer, når forsikringssummen ikke overstiger 12.000 kr.

Endvidere har stempelafgiftsloven særlige afgiftsregler for genforsikring og generalpolicer, samt lovpligtige motoransvarsforsikringer. For de to førstnævnte typer af forsikringsdokumenter skal der ved tegning heraf betales faste afgifter på henholdsvis 50 kr. og 5 kr. Stempelafgiften af lovpligtige motoransvarsforsikringer beregnes af præmien, og kan højest udgøre 8 kr. pr. forsikringsaftale.

3.3.2. Forslagets baggrund

Der er behov for en vis tilpasning af fritagelsesbestemmelserne i stempelafgiftsloven på baggrund af overgangen fra en dokumentafgift til en præmieafgift. Herudover er der behov for at fritage præmier vedrørende genforsikring, da en opretholdelse af en særregel i et vist omfang vil medføre dobbeltbeskatning. Fritagelsen for små forsikringer, dvs. forsikringer med en forsikringssum på ikke over 12.000 kr., har hidtil været hensigtsmæssig, idet stempelafgiften for disse forsikringer har været meget lille, når forsikringssummen blev anvendt som afgiftsgrundlag. Ved overgangen til en generel præmieafgift ses der ikke samme begrundelse, og fritagelsen rummer en risiko for omgåelse ved tegning af en række små forsikringer, frem for at tegne en samlet forsikring. Også administrativt kan det for forsikringsselskaberne være u hensigtsmæssigt med særregler ud fra f.eks. forsikringssummen. Fritagelsen foreslås derfor ikke videreført.

Stempelafgiftsloven indeholder i dag en regel om, at afgiften vedrørende lovpligtige motoransvarsforsikringer højest kan udgøre 8 kr. Dette skal ses i lyset af, at disse ansvarsforsikringer også er omfattet af en særlig afgift på motoransvarsforsikringer, som er væsentligt højere. Da afgiften af disse forsikringer efter stempelafgiftsloven er lav og dermed af begrænset betydning, foreslås det i stedet helt at fritage disse forsikringer fra afgiften, frem for at opretholde en særregel.

3.3.3. Forslagets indhold

I forslaget videreføres de fleste af stempelafgiftslovens afgiftsfritagelser. Dog fjernes fritagelsen for overdragelse af erstatningskrav mellem forsikringsvirksomheder som overflødig ved overgangen til en præmieafgift. Derudover foreslås afgiftsfritagelsen vedrørende forsikringer med en forsikringssum på ikke over 12.000 kr. ikke videreført.

Derudover foreslås det at fritage præmier vedrørende genforsikringskontrakter og præmier vedrørende lovpligtige motoransvarsforsikringer.

Med hensyn til generalpolicer vil disse være omfattet af lovforslagets hovedregel, hvorefter der skal betales afgift af vederlag, som betales for en skadesforsikring. Hvis der betales vederlag ved tegning af en generalpolice, skal der således betales afgift heraf. Ligeledes skal der betales afgift af de vederlag (præmier), som betales vedrørende anmeldte forsikringer under en generalpolice.

3.4. Afgiftens beregning og hæftelse for afgiften

3.4.1. Gældende ret

I dag påhviler stemplingen og beregningen af afgiften parterne, som indgår aftale i et forsikringsdokument. Ved beregningen af afgiften, hvor afgiftsgrundlaget er i fremmed valuta, skal der ved omregning anvendes en valutakurs på tidspunktet for policens udstedelse, og ved omregning fra euro kan det også vælges at anvende en periodekurs.

Efter stempelafgiftsloven hæfter enhver, der er part i et stempelafgiftspligtigt retsforhold, for betaling af afgiften, herunder i visse tilfælde også en herboende dansk repræsentant for et udenlandsk forsikringsselskab. Det betyder bl.a., at forsikringskunden også hæfter direkte for afgiften efter loven.

3.4.2. Forslagets baggrund

I praksis er det i dag forsikringsvirksomhederne, der beregner afgiften, selvom forsikringstageren i

princippet også er ansvarlig. Størstedelen af afgiften angives og afregnes månedligt af forsikringsvirksomheder, der har tilladelse til selv at stemple skadesforsikringsdokumenter. I enkelte tilfælde har forsikringskunder indbetalt afgift, når de har tegnet forsikring i udlandet, og det udenlandske forsikringsselskab ikke har betalt afgiften efter loven.

På andre afgiftsområder har købere af afgiftspligtige varer og ydelser ikke i dag ansvar for beregning og indbetaling af afgiften, derimod er afgiftspligten normalt lagt hos leverandøren af den afgiftspligtige leverance. Der ses heller ikke for denne afgift at være holdepunkter for at opretholde en direkte afgiftspligt for forsikringstageren. Da forsikringsydelser imidlertid let krydser landegrænserne, kan der være grund til at opretholde en hæftelse for afgiften for forsikringskunden i situationer, hvor ydelserne bliver købt hos forsikringsvirksomheder udenfor EU, når forsikringsvirksomheden ikke har overholdt sin pligt til at lade sig registrere og betale afgift i Danmark efter bestemmelserne herom.

Det kan overvejes, om det er hensigtsmæssigt at opretholde regler om solidarisk hæftelse i visse tilfælde for herboende repræsentanter for forsikringsselskaber, når disse er etableret indenfor EU eller EØS.

I forhold til reglerne om valutaomregning af præmier i fremmed valuta, vil det være en administrativ fordel for forsikringsvirksomhederne, at en periodekurs også kan vælges for andre valutaer end euro, således at reglerne om omregning er ens for alle typer af valutaer.

3.4.3. Forslagets indhold

Det foreslås på den baggrund, at beregning, angivelse og betaling af afgiften påhviler forsikringsvirksomhederne. Den generelle hæftelse for forsikringskunden videreføres ikke.

Den solidariske hæftelse foreslås opretholdt for så vidt angår herboende repræsentanter for udenlandske forsikringsselskaber, når disse repræsenterer virksomheder, som er etableret i et land udenfor EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU.

For forsikringstagere foreslås det kun at opretholde en hæftelse for afgiften i de tilfælde, hvor et forsikringsselskab i et land udenfor EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, har tegnet en forsikring, hvor præmien er afgiftspligtig, og hvor selskabet har undladt at lade sig registrere for afgiften efter loven.

Hæftelsen er i disse tilfælde begrundet i, at der ikke er mulighed for at danske myndigheder kan inddrive skyldige afgifter med bistand fra myndighederne i forsikringsvirksomhedens land.

Det foreslås endvidere, at der ved omregning af afgiftsgrundlaget fra fremmed valuta også kan anvendes en periodekurs (toldkurs) ved omregning fra andre valutaer end euro. Valget af omregningsmetode (middekurs eller periodekurs) er bindende for en to-årig periode, hvilket er en videreførelse af de gældende regler for valutaomregning.

3.5. Betaling af afgiften

3.5.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven giver mulighed for at betale afgiften ved køb af stempelmærker, der skal klistres på fysiske skadesforsikringsdokumenter og efterfølgende stemples af SKAT. Denne metode bruges dog i dag sjældent.

Forsikringsselskaber kan efter stempelafgiftslovens § 70 ansøge om tilladelse til at berigtige afgiften uden stempling med stempelmærker. Forsikringsvirksomhederne har dermed mulighed for at afregne afgiften for samtlige tegnede forsikringer indenfor et år med samlede beløb. Efter SKATs praksis er tilladelserne givet således, at virksomhederne skal angive og afregne afgift månedligt. Denne betalingsmetode er i dag den praktiske hovedregel.

3.5.2. Forslagets baggrund

Den manuelle procedure for afregning af afgiften ved køb og påsætning af stempelmærker på skadesforsikringsdokumenter er utidssvarende og tidskrævende.

Proceduren med udstedelse af tilladelser efter stempelafgiftslovens § 70, hvor forsikringsvirksomheder får mulighed for at afregne afgiften for samtlige tegnede forsikringer indenfor et år, opleves endvidere som administrativt tung.

SKATs registrering af forsikringsvirksomheder ved betaling af stempelafgift i henhold til en tilladelse foretages i praksis på tilsvarende måde som for andre punktafgifter. Denne fremgangsmåde for registrering bør derfor reguleres i loven i form af en obligatorisk registreringspligt og betaling af afgiften på samme måde som i de øvrige punktafgiftslove.

3.5.3. Forslagets indhold

Muligheden for at afregne afgiften ved køb af stempelmærker foreslås afskaffet, hvilket er en naturlig følge af overgangen til en løbende præmieafgift. I stedet skal alle forsikringsvirksomheder anmelde sig til registrering hos SKAT og angive og betale afgift månedligt.

Loven foreslås omfattet af opkrævningslovens generelle bestemmelser om afregning. Forsikringsselskabet skal således angive og betale afgiften månedligt, på basis af de præmiebeløb, selskabet har opkrævet i den forløbne måned.

Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere administrative bestemmelser. Det kan være regler om, hvordan angivelse og betaling skal foregå i praksis, herunder elektronisk angivelse, samt regler om, hvordan afgiftsregnskabet skal udformes, hvilke konti der eventuelt skal oprettes o.lign.

3.6. Godtgørelse af afgift

3.6.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder bestemmelser om godtgørelse af ubenyttede mærker, af benyttede mærker ved fortrydelse af forsikringen og ved for meget betalt stempelafgift.

3.6.2. Forslagets baggrund

Der er ikke behov for en videreførelse af godtgørelsesregler vedrørende stempelmærker, da disse bliver afskaffet. Reglerne om godtgørelse i andre tilfælde foreslås ændret således, at for meget betalt afgift vedrørende forsikringer, hvor kunden har benyttet fortrydelsesretten efter forsikringslovgivningen, eller hvor betalingen for forsikringen må afskrives på grund af kundens manglende betaling kan modregnes i afgiftsgrundlaget på det tidspunkt, hvor disse forhold konstateres. Det samme gælder forsikringspræmier, som tilbagebetales til kunden på grund af opsigelse af forsikringen, eller ved efterfølgende regulering (tilbagebetaling) af præmien.

Reglerne suppleres af de generelle regler om genoptagelse af afgiftstilsvær i skatteforvaltningsloven.

3.6.3. Forslagets indhold

Godtgørelsesreglerne i stempelafgiftsloven foreslås ikke videreført i skadesforsikringsafgiftsloven.

3.7. Herboende repræsentanter

3.7.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder krav om, at udenlandske virksomheder udpeger en herboende repræsentant ved udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet.

3.7.2. Forslagets baggrund

Som følge af bl.a. implementeringen af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger er der anledning til at overveje, i hvilket omfang stempelafgiftslovens bestemmelse om herboende repræsentanter skal videreføres.

3.7.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at reglen om anvendelse af en herboende repræsentant ved udøvelse af forsikringsvirksomhed her i landet gøres frivillig for virksomheder fra andre EU-lande eller lande uden for EU, med hvilket Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, mens den opretholdes som et krav for virksomheder med forretningssted i lande uden for EU, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU. Den frivillige ordning kan være en administrativ fordel for visse virksomheder.

3.8. Regnskab og kontrol

3.8.1. Gældende ret

Efter stempelafgiftsloven gælder det såkaldte anholdelsessystem, hvor tinglysningensmyndigheden m.fl. kan tilbageholde dokumenter, hvoraf der ikke er betalt korrekt afgift. Systemet anvendes ikke længere. Systemet gav mulighed for at kontrollere virksomhedernes betaling af stempelafgift. Dette opvejes i dag af, at flere og flere forsikringsvirksomheder benytter sig af muligheden for at få tilladelse til at afregne elektronisk. Til tilladelsen har SKAT efter praksis knyttet tilsyns- og kontrolbetingelser, herunder krav til afgiftsregnskabet.

3.8.2. Forslagets baggrund

Med en afgiftslov, som fremover følger opbygningen i øvrige punktafgiftslove i relation til registreringspligt, angivelse og afregning, og hvor stempelmærker mv. afskaffes, skal kontrolbestemmelserne i loven udformes på tilsvarende måde som i øvrige afgiftslove.

3.8.3. Forslagets indhold

Det foreslås, at opkrævningslovens bestemmelser kommer til at gælde for afregning af skadesforsikringsafgiften. Med hensyn til kontrol har SKAT – hvis det skønnes nødvendigt – til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn hos virksomhederne eller disses repræsentanter og til at efterse virksomhedernes eller repræsentanternes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller andre medier.

Bestemmelserne bringes hermed i overensstemmelse med reglerne i de fleste andre afgiftslove.

3.9. Strafbestemmelser

3.9.1. Gældende ret

Stempelafgiftsloven indeholder strafbemmelser, der knytter sig til den dokumentbaserede stempelafgift.

3.9.2. Forslagets baggrund

Strafbestemmelserne skal tilpasses den nye præmieafgift på skadesforsikringer, samt i øvrigt ensrettes med de øvrige afgiftslove.

3.9.3. Forslagets indhold

Bestemmelsen hjemler bødestraf ved bl.a. forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af forslagens bestemmelser om angivelse af afgift. Bestemmelsen er udvidet til også at hjemle bødestraf ved bl.a. forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af forslagens bestemmelser om registrering og regnskab.

Sanktioner for overtrædelser, der medfører afgiftsunddragelse, bør følge den eksisterende sanktionspraksis i punktafgiftslovgivningen.

Ved overtrædelse af forskrifter for rettidig registrering og angivelse af afgift, samt udarbejdelse og opbevaring af regnskabsmateriale og påbud om bistand mv. til kontrollen foreslås, at sanktionen bliver en fast bøde på 5.000 kr. for hver overtrædelse. Ved gentagen overtrædelse fordobles bøden til 10.000 kr., og herefter vil bøden blive forhøjet med 25 pct. af den sidst udmålte bøde. Dette svarer til sanktionsniveauet ved overtrædelser af registrerings- og regnskabsbestemmelserne i »colalovgivningen«.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for staten

Med dette lovforslag omlægges stempelafgiften af administrative hensyn til en afgift, hvor der alene betales en afgift af de løbende betalte præmier, som er omfattet af afgiften. Afgiftssatsen er beregnet til 1,1 pct. af forsikringspræmien på de forsikringer, som er omfattet af afgiften. Dette svarer til en samlet indtægt fra afgift på skadeforsikringer efter tilbageløb på ca. 350 mio. kr. om året i varig virkning, jf. tabel 1.

Med en afgiftssats på 1,1 pct. af præmien forhøjes indtægten fra stempelafgiften efter tilbageløb fra ca. 250 mio. kr. til ca. 350 mio. kr. om året. Ud af denne stigning på ca. 100 mio. kr. kan 50 mio. kr. henføres til forkert forsikringspraksis, mens de resterende 50 mio. kr. udgør et egentligt merprovenu, jf. tabel 1.

I medfør af aftale om Danmark som Vækstnation, maj 2011, er skattekreditter for forsknings- og udviklingsaktiviteter svarende til en årlig udgift på netop ca. 100 mio. kr. i varig virkning fuldt ud finansieret ved, at der rettes op på forkert forsikringspraksis for kombinerede forsikringer. Derfor er afgiftssatsen beregnet svarende til et umiddelbart provenu efter tilbageløb på ca. 100 mio. kr. om året i varig virkning.

I forhold til beregning af en ny afgiftssats har Skatteministeriet konstateret en forkert praksis vedrørende den gældende stempelafgift. Efter den gældende stempelafgift kan man enten betale afgift af præmie eller forsikringssum. Den forkerte praksis skyldes, at der ved valg af afgift af præmie for kombinerede forsikringer kun er betalt afgift af en delpræmie.

Skatteministeriet har i udkast til dette lovforslag forudsat, at for alle kombinerede forsikringer er der anvendt forkert praksis. Dvs., at der er stemplet af delpræmie, fordi vurderingen har været, at det har været mest fordelagtigt. Det umiddelbare provenutab som følge af forkert forsikringspraksis var på dette grundlag skønnet til ca. 275 mio. kr. om året efter tilbageløb i varig virkning. Dette skøn er indregnet ved beregningen af en afgiftssats på 1,6 pct. af præmien. Dette fremgår af provenubemærkningerne i udkast til lovforslag om skadeforsikringsafgift, som har været i høring.

Forsikring og Pension har i forlængelse af høringen over dette udkast til lovforslag og efterfølgende drøftelser med Skatteministeriet sendt supplerende høringssvar til lovforslag om skadeforsikringsafgift, idet Forsikring og Pension ikke er enig i Skatteministeriets provenuvurdering som følge af forkert praksis. Den forkerte praksis har ifølge Forsikring og Pension kun været anvendt i de tilfælde, hvor forsikringssummen har været relativt meget stor i forhold til præmien, ud fra en gennemsnitsbetragtning.

På baggrund af Forsikring og Pensions oplysninger er det derfor lagt til grund, at ca. 25 pct. af præmieindtægter vedrører forsikringer stemplet efter præmie, og der ud af disse ikke er betalt præmieafgift af ca. 40 pct. som følge af forkert praksis. Det betyder, at der som følge af forkert praksis mangler afgift af

præmie for ca. 10 pct. af præmieindtægterne svarende til et umiddelbart provenutab efter tilbageløb på ca. 50 mio. kr. om året i varig virkning.

Tabel 1. Provenu, helårsvirkning opgjort som varig virkning

Mio. kr. årligt i 2012-niveau	Før tilbageløb	Efter tilbageløb
Indtægt fra stempelafgift	325	250
Manglende provenu grundet forkert praksis	75	50
Merprovenu	50	50
I alt	475	350

Note: Tallene er afrundet

Ved en løbende præmieafgift i forhold til den gældende stempelafgift vil der være et større incitament til at vælge andre og bedre forsikringsordninger. Dette er forbundet med en samfundsmæssig gevinst.

Det bemærkes, at den nuværende stempelafgift på 50 kr. pr. genforsikring med dette lovforslag falder bort sammen med reglen om, at afgiften af lovpligtige motoransvarsforsikringer højest kan udgøre 8 kr. Hertil kommer, at der med dette forslag skal betales afgift selvom forsikringssummen ikke overstiger 12.000 kr. Disse ændringer vurderes ikke at være forbundet med nævneværdige økonomiske konsekvenser.

Finansårsvirkning på konto skønnes til ca. 125 mio. kr. i 2013.

4.2. Økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner

Forslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.3. Skatteudgifter

Afgiften ved genforsikring er en skattesanktion, som med dette forslag ophæves. En skattesanktion er det modsatte af en skatteudgift. Efter de gældende regler indebærer afgift af genforsikring en form for dobbeltregulering, idet der ved genforsikring betales afgift to gange af det, der er forsikret i første omgang. Størrelsen af skattesanktionen svarer til provenutabet heraf, som er uden nævneværdig karakter.

Der er ingen skatteudgifter forbundet med forslaget.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget skønnes at medføre engangsomkostninger vedr. it-udvikling og porto mv. på 0,5 mio. kr. Forslaget skønnes endvidere at medføre engangsomkostninger til 1 årsværk vedr. vejledning mv. svarende til en udgift på 0,6 mio. kr.

Forslaget skønnes ikke at medføre løbende omkostninger.

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget skønnes umiddelbart at medføre en omkostning på ca. 150 mio. kr. om året for erhvervslivet i varig virkning. Heraf kan over halvdelen henføres til en skærpelse af forkert forsikringspraksis. Den samlede omkostning forventes at blive overvæltet i endeligt forbrug.

Som følge af ophævelse af afgift ved genforsikring, opnår forsikringsselskaber en besparelse på 50 kr. pr genforsikringskontrakt. Samlet vurderes denne besparelse sammen med de andre småjusteringer dog at være af mindre betydning.

Den øgede mobilitet og tilskyndelse til konkurrence på forsikringsmarkedet er til gavn for erhverv, der tegner skadeforsikringer, idet de alt andet lig vil kunne opnå lavere udgifter til forsikringspræmier.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til vurdering hos Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR). CKR bemærker, at med lovforslaget bliver det lovpligtigt for virksomheder, som indgår aftaler om skadeforsikringer, at registrere sig og føre regnskab over afgiftspligtige skadeforsikringspræmier. CKR bemærker endvidere, at SKAT oplyser, at langt størstedelen af alle forsikringsselskaber allerede følger denne fremgangsmåde, hvorfor det kun er enkelte virksomheder, som i praksis skal ændre procedure for registrering og regnskabsaflæggelse af afgiftspligtige skadeforsikringspræmier.

CKR vurderer på baggrund heraf, at de administrative omstillingskonsekvenser for virksomhederne vil være begrænsede. Endvidere findes det positivt, at regnskabsaflægningen udformes på tilsvarende måde som ved regler, der er gældende for andre afgifter. Herved ensrettes procedurerne, og de oplevede byrder for virksomhederne kan potentielt minimeres. CKR finder det positivt, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2013, så virksomhederne får tid til at omstille sig til de nye procedurer.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informationsproceduredirektivet) med senere ændringer.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Udover alle ministerier samt udvalgte styrelser mv. er lovforslaget sendt i høring hos Advokatrådet, CEPOS, Cevea, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Datatilsynet, Den Danske Skatteborgerforening, DI, Erhvervsstyrelsen – Center for kvalitet i Erhvervsregulering, Finansrådet, Finanstilsynet, Forbrugerrådet, Forsikring og Pension, FDR – Foreningen Danske Revisorer, FSR – Danske revisorer, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Retssikkerhedschefen – SKAT.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslaget skønnes at medfører et umiddelbart provenu efter tilbageløb på ca. 100 mio. kr. om året i varig virkning	Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Engangsomkostninger på 1,1 mio. kr.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige økonomiske konsekvenser	Forslaget skønnes umiddelbart at medføre en omkostning på ca. 150 mio. kr. om året i varig virkning for erhvervslivet. Heraf kan over halvdelen henføres til en skærpelse af forkert forsikringspraksis. Den samlede omkostning forventes at blive overvæltet i endeligt forbrug.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen nævneværdige konsekvenser	Ingen nævneværdige konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (Informations-proceduredirektivet) med senere ændringer.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

I lov om afgift af skadesforsikring skal begrebet skadesforsikring forstås som en aftale, hvor et forsikringsselskab overtager den økonomiske risiko for en uvis begivenheds indtræden. Efter forsikringsaftalelovens § 35 kan enhver lovlig interesse, der lader sig ansætte i penge, være genstand for skadesforsikring. Forsikringen kan tegnes for forsikringstagerens eller tredjemands interesse.

Til stk. 1

I forslagens § 1, stk. 1, nr. 1, bestemmes det, at der er afgiftspligt af præmier for skadesforsikring, som indgås her i landet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 2. I stk. 1, nr. 2, bestemmes, at der endvidere er afgiftspligt for skadesforsikringsaftaler, for hvilke risikoen er placeret her i landet, uanset hvor de er indgået.

Ved »indgået her i landet« i stk. 1, nr. 1, forstås en aftale om skadesforsikring, der af en forsikringstager er indgået med:

- et forsikringsselskab, som er etableret her i landet
- en filial af et udenlandsk forsikringsselskab, som er etableret her i landet eller
- en forsikringsformidler etableret her i landet, som formidler forsikringen for danske eller udenlandske forsikringsselskaber.

Til stk. 2

Stk. 2 er en videreførelse af reglerne i stempelafgiftsloven, og er en undtagelse til stk. 1, nr. 1. I stk. 2 bestemmes, at hvis risikoen for forsikringsaftalen er placeret i en anden stat, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), er forsikringen ikke afgiftspligtig her i landet, uanset hvor forsikringen tegnes. EØS består af EU-landene samt Norge, Island og Lichtenstein.

Der er således afgiftspligt af de forsikringsaftaler, hvor risikoen er placeret her i landet, samt de forsikringsaftaler, som er indgået her i landet, og hvor risikoen er placeret i et land, som ikke er omfattet

af EØS. Der er derimod ikke afgiftspligt efter § 1, stk. 1, i de situationer, hvor forsikringsaftalen er indgået med en forsikringsvirksomhed, der er beliggende i Danmark, men hvor risikoen er placeret i et andet EØS-land.

Bestemmelsen i § 1, stk. 2, om afgiftspligt i forhold til risikoens placering er i overensstemmelse med Rådets direktiv 92/49/EØF, som i artikel 46 fastslår, at forsikringsaftaler udelukkende må pålægges afgift i det land, hvor risikoen består, herefter benævnt risikolandet. Efter Rådets direktiv 88/357/EØF, artikel 2 d defineres risikolandet således:

- Den medlemsstat, hvor genstanden befinder sig, såfremt forsikringen dækker enten fast ejendom eller fast ejendom og indbo, i det omfang indboet er dækket af samme forsikringspolice
- Den medlemsstat, hvor registreringen er sket, såfremt forsikringen dækker transportmidler af enhver art
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har indgået aftalen, hvor der er tale om en aftale med en varighed på højst fire måneder vedrørende risici i forbindelse med rejser eller ferie, uanset hvilken forsikringsklasse der er tale om
- Den medlemsstat, hvor forsikringstageren har sin sædvanlige bopæl eller, hvis forsikringstageren er en juridisk person, den medlemsstat, hvor den i aftalen omhandlede virksomhed er beliggende, i alle de tilfælde, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i de foregående led

Til stk. 3

Stk. 3 er en præcisering af gældende praksis efter stempelafgiftsloven, hvor det fastslås, at begrebet skadesforsikring i dette lovforslag er i overensstemmelse med de forsikringsretlige definitioner. Ved skadesforsikring forstås således begrebsmæssigt forsikring af de forsikringsklasser, der fremgår af bilag 7 til Lov om finansiel virksomhed. Skadesforsikring er for eksempel bygningsforsikring, løsøreforsikring, erhvervsansvarsforsikring, indboforsikring, familieansvarsforsikring, personulykkesforsikring, retshjælpsforsikring samt motoransvarsforsikringer.

Efter den gældende stempelafgiftslov anses visse invalideforsikringer (forsikringer mod tab af erhvervs-evne) ikke for omfattet af stempelafgiften, hvilket fremgik af bemærkningerne til lov nr. 383 af 2. juni 1999 om ændring af bl.a. stempelafgiftsloven. Dette er en følge af, at livsforsikringer ved denne lovændring blev undtaget fra stempelafgift, med henblik på at ligestille livsforsikringer og pensionsordninger. Baggrunden er, at disse invalideforsikringer anses for invalidepensionsordninger. Der er tale om invalideforsikringer med løbende udbetalinger, som i dag er omfattet af Pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4, litra c, og som er omfattet af fradragsret og bortseelsesret efter Pensionsbeskatningsloven. Ordningerne kan tegnes i livsforsikringsselskaber og pensionskasser. Disse forsikringer vil fortsat ikke være omfattet af skadesforsikringsafgift, idet det ikke er hensigten at ændre på retstilstanden.

Til § 2

I § 2 fastsættes afgiftssatsen, som udgør 1,1 pct. af forsikringspræmien.

Til § 3

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at afgiftsgrundlaget kunstigt holdes nede for at reducere afgiftsbetalingen.

Til stk. 1

I § 3 stk. 1, præciseres det, at der med præmie forstås det vederlag, der betales for en skadesforsikring, og at det er uden betydning, om prisen, altså vederlaget, betales af forsikringstageren eller af 3. -mand.

Består vederlaget helt eller delvist af andet end penge, skal værdien af dette »andet« medregnes til

vederlaget. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis der finder en byttehandel eller lignende sted som led i betalingen for forsikringen. I så fald afspejler den betalte præmie ikke den reelle pris for forsikringen.

Til stk. 2

I stk. 2 fastsættes der regler om, at hvis aftalen om en afgiftspligtig skadesforsikring indgås i sammenhæng med eller har sammenhæng med en anden aftale, skal vederlaget anses for at udgøre mindst det beløb, som uafhængige parter ville fastsætte for en tilsvarende forsikring. Det er f.eks. tilfældet, hvis der til et kreditkort knytter sig en rejseforsikring m.v., hvis et abonnement, kontingent eller lignende også indeholder en skadesforsikring, eller hvis f.eks. et salær vedrørende salg af en fast ejendom også indeholder en skadesforsikring i forbindelse med flytningen. I disse tilfælde kan den synlige præmie for skadesforsikringen være reduceret, eller måske kan forsikringen ligefrem være »gratis«, fordi den reelle præmie for skadesforsikringen betales som en del af en anden ydelse m.v. Afgiftsgrundlaget bliver derved for lavt, medmindre der findes en regel, som fastsætter, at vederlaget for forsikringen i sådanne situationer skal udgøre mindst det beløb, som uafhængige parter ville fastsætte for en tilsvarende forsikring.

Det samme gør sig gældende, hvis der består et interessesællesskab mellem parterne. Begrebet »interessesællesskab« er ikke nærmere defineret, men bestemmelsen skal give SKAT en mulighed for, i særlige tilfælde, at tilsidesætte et afgiftsgrundlag, hvis det afviger fra markedsmæssige vilkår. Det er ikke en bestemmelse, som forventes anvendt særligt ofte, og i sidste ende vil det være op til domstolene at træffe afgørelse.

Reglen kan også tænkes anvendt i en situation, hvor der indgås aftale om både en afgiftspligtig og en afgiftsfritaget forsikring, og præmien for den afgiftspligtige del er sat uforholdsmæssigt lavt, mens præmien for den afgiftsfritagne del er sat tilsvarende uforholdsmæssigt højt.

Til § 4

Bestemmelsen fritager præmier vedrørende visse forsikringer fra afgiften. Fritagelserne i nr. 1-4 viderefører de fritagelser, der findes i stempelafgiftsloven. I nr. 5 og 6 fritages præmier vedrørende genforsikringskontrakter samt ansvarsforsikringer for motorkøretøjer.

Til nr. 3

Definition af, hvad der skal forstås ved sø- og transport- og luftfartsforsikring bygger på den almindelige forståelse af disse begreber inden for forsikringsbranchen mv.

I §§ 59 - 76 i Forsikringsaftaleloven og i Dansk Søforsikringskonvention er fastsat en række bestemmelser og definitioner, der alle vedrører søforsikring.

Heraf fremgår bl.a., at en søforsikring er en forsikring mod fare under søtransporter. Forsikringen omfatter både skib og gods og dertil knyttet interesse, under transport på havet, på søer, på floder, kanaler og på andre vandveje.

Omfatter forsikringen også forsikring mod fare ved transport eller ophold på land i forbindelse med søtransporten, er hele forsikringen at anse som en søforsikring. Se forsikringsaftalelovens § 59 stk. 1.

Forsikring, der knytter sig til et skib der er på bedding, i dok eller som i øvrigt er stilleliggende samt forsikring af gods i sådant skib, anses også for søforsikring. Se forsikringsaftalelovens § 59, stk. 2.

Lystfartøjsforsikringer er omfattet af begrebet søforsikring.

En luftfartsforsikring omfatter kaskoforsikring, der dækker tab af eller skade på fly, der befinder sig i luften, på jorden, i vandet eller i hangar. Endvidere omfatter luftfartsforsikring ansvarsforsikring for skade på tredjemand.

§§ 77 og 78 i forsikringsaftaleloven vedrører anden transportforsikring. Anden transportforsikring end

søforsikring omfatter efter ordlyden i § 77 »enhver art af fare, for hvilken den forsikrede interesse udsættes under transporten«.

En transportforsikring omfatter almindeligvis både forsikring af varer under forsendelse samt det ansvar, som transportører, ekspeditører, godsterminaler mv., har for varerne under forsendelsen.

Til nr. 4

En kreditforsikring og kautionsforsikring er karakteriseret ved, at forsikringsvirksomheden påtager sig risikoen for en persons eller selskabs betalingsevne og betalingsvilje. Der er tale om forsikringsklasse 14 og 15 i bilag 7 til lov om finansiell virksomhed.

Til kapitel 2

Til § 5

Bestemmelsen fastsætter, at de afgiftspligtige efter loven er forsikringsvirksomheder, der indgår aftaler om skadesforsikringer, hvor præmien er afgiftspligtig efter lovens § 1.

Til § 6

Det foreslås i bestemmelsen, at der er registreringspligt for alle forsikringsvirksomheder, som indgår aftaler om skadesforsikringer, hvor præmien er afgiftspligtig efter loven.

I stk. 1 bestemmes det, at afgiftspligtige virksomheder, som indgår aftaler om skadesforsikring, og hvor præmierne ikke er fritaget efter § 4, skal melde sig til registrering hos SKAT.

I stk. 2 foreslås det, at forsikringsselskaber fra andre EU-lande eller lande uden for EU, med hvilke Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU kan udpege en herboende repræsentant. Det betyder, at disse virksomheder har ret til at være registreret hos SKAT ved en herboende repræsentant, men at det ikke er et krav.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det følger af Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, at Danmark kan få bistand fra andre EU-lande til at inddrive skatter og afgifter, herunder den foreslåede afgift. Dermed vil afgiften kunne inddrives hos virksomheden, hvis denne har forretningssted i sådanne lande.

Forslaget sikrer, at hvis virksomheden ønsker at udpege og få registreret en sådan repræsentant, så er det muligt.

I stk. 3 foreslås det at stille krav om en herboende repræsentant for så vidt angår forsikringsselskaber, som er etableret i lande uden for EU, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU.

Afgiftspligtige virksomheder, der ikke har forretningssted i Danmark, EU eller lande uden for EU, med hvilke Danmark har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal således efter forslaget registreres med en herboende repræsentant. Dvs. ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 4 indeholder bestemmelser om fristen til at anmelde sig til registrering, til at meddele SKAT diverse ændringer i registreringsforholdet og til at meddele SKAT, at virksomheden ikke længere driver virksomhed, som medfører registreringspligt. Fristen for anmeldelse til registrering er således efter forslaget 8 dage forud for, at den registreringspligtige virksomhed påbegyndes, og fristen for at meddele senere ændringer i registreringsforholdet eller ophør af den registreringspligtige virksomhed er 8 dage efter ændringen eller ophøret. Bestemmelsen svarer til reglerne i andre afgiftslove.

Til kapitel 3

Til § 7

Efter bestemmelsen skal afgiften opgøres på grundlag af de forsikringspræmier, som den afgiftspligtige virksomhed har opkrævet i afgiftsperioden, som er kalendermåneden. Med opkrævet forstås de præmier, som virksomheden har faktureret, men ikke nødvendigvis modtaget betaling af, i perioden. Generelt bemærkes, at hvor der opstår regulering af præmie, skal denne generelt behandles således, at samme faktiske præmiebetaling kun afgiftsbelægges én gang.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastsætter, at virksomheden i afgiftsgrundlaget kan modregne evt. opkrævede præmier, hvor kunden efterfølgende er trådt tilbage fra aftalen efter reglerne om fortrydelsesret, som findes i forsikringslovgivningen. Modregningen kan ske i den afgiftsperiode, hvor det konstateres, at der ikke er tegnet nogen forsikring.

Til stk. 3

Efter bestemmelsen kan den afgiftspligtige ligeledes modregne forsikringspræmier, hvor disse er konstateret tabt, og som er medregnet i afgiftsgrundlaget i tidligere afgiftsperioder.

Reglerne om modregning i afgiftsgrundlaget i stk. 2, 3 og 4 suppleres af de generelle regler om ændring af afgiftstilsvaret i skatteforvaltningsloven. Genoptagelse kan eksempelvis ske ved, at virksomheden indsender en efterangivelse. Ændringen vil i disse tilfælde skulle henføres (periodiseres) til den afgiftsperiode, som ændringen – f.eks. en fejlrettelse – vedrører. Det skyldes, at genoptagelse efter disse regler er undergivet visse frister. Det betyder, at afgiftstilsvaret ikke kan ændres, hvis anmodningen om ændring ikke overholder fristerne i skatteforvaltningsloven.

Ved anvendelse af stk. 2-4 skal fristerne i skatteforvaltningsloven ligeledes iagttages.

Til stk. 4

Efter den foreslåede bestemmelse kan den afgiftspligtige modregne opkrævede forsikringspræmier, som tilbagebetales forsikringstageren i forbindelse med opsigelse af forsikringen, samt præmier, som tilbagebetales til kunden i forbindelse med en efterfølgende regulering (tilbagebetaling) af en allerede indbetalt præmie.

Til kapitel 4

Til § 8

Bestemmelsen fastsætter, at afgiftsperioden efter loven er kalendermåneden. Det betyder, at afgiften skal opgøres og indbetales månedligt. Dette svarer til reglerne i andre afgiftslove. Dette skal ses i sammenhæng med, at det foreslås, at afregning af skadesforsikringsafgiften skal ske efter de generelle regler for betaling af afgift, som findes i opkrævningsloven, ligesom det er tilfældet for langt de fleste andre afgiftslove.

Til § 9

Det foreslås i stk. 1, at registrerede virksomheder efter udløbet af hver afgiftsperiode (kalendermåned) skal angive og indbetale afgiften for den forløbne måned til told- og skatteforvaltningen. Angivelse af afgiften sker efter de generelle regler i §§ 2 og 3 i opkrævningsloven. Det foreslås videre, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om angivelse og indbetaling, herunder regler om digital

angivelse. Der kan være tale om regler vedrørende den måde, angivelsen og betalingen skal foregå i praksis, anvendelse af digital angivelse, krav til de oplysninger, der skal afgives på angivelsen o.lign.

De foreslåede regler om angivelse og betaling betyder bl.a., at angivelsen skal indgives til SKAT senest den 15. i den første måned efter udløbet af afgiftsperioden. I januar måned skal angivelsen dog indgives senest den 17. januar. Såfremt sidste rettidige angivelsesdag er en lørdag, søndag eller helligdag, anses den nærmest følgende hverdag som sidste rettidige angivelsesdag. Afgift forfalder til betaling den 1. i den måned, hvor angivelsen skal indgives, og skal indbetales senest sammen med angivelsesfristens udløb. Udgør betalingen ifølge en angivelse under 50 kr., kan indbetaling af beløbet undlades. Angivelser skal være underskrevet af virksomhedens ansvarlige ledelse. Dette svarer til de administrative regler, der typisk gælder for andre afgifter.

I stk. 2 foreslås, at ved manglende angivelse eller betaling gælder opkrævningslovens almindelige regler i §§ 4 – 8.

Af opkrævningslovens regler fremgår det bl.a., hvad SKAT kan gøre, hvis reglerne om angivelse og betaling ikke overholdes. Hvis der ikke er modtaget en angivelse ved fristens udløb, kan SKAT fastsætte afgiftsbeløbet skønsmæssigt. En foreløbig fastsættelse koster 800 kr. og har SKAT gentagne gange måtte fastsætte afgiftsbeløbet foreløbigt efter disse regler, kan SKAT inddrage virksomhedens registrering for afgiften.

SKAT kan også meddele virksomheden et påbud om, at den skal overholde nærmere bestemte regler, og kan pålægge den afgiftspligtige virksomhed daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Konstateres det, at virksomheden har betalt for lidt i afgift, bliver virksomheden opkrævet det skyldige beløb, og kan det ikke nærmere fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan SKAT fastsætte afgiften skønsmæssigt.

Der betales desuden gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser, og der betales renter, hvis afgiften ikke betales rettidigt. SKAT kan dog under særlige omstændigheder fritage for betaling af erindringsgebyr og afgiften på 800 kr. for en foreløbig fastsættelse.

Til § 10

Den foreslåede bestemmelse fastsætter regler for, hvordan et afgiftsgrundlag skal opgøres, hvis det er i fremmed valuta. Bestemmelsen udvider princippet i den hidtidige regel i stempelafgiftslovens § 13, stk. 2, som udelukkende omhandler omregning fra euro til danske kroner, sådan at reglerne bliver ens for alle valutaer.

I forhold til de nugældende regler bestemmes det endvidere, at hvis der ikke er fastsat en officiel middeltkurs for den pågældende valuta, benyttes en sælgerkurs som fastsat af et pengeinstitut indenfor de seneste 14 dage forud for indgivelsen af angivelsen. En sælgerkurs er kursen ved et pengeinstituts salg og kundens køb.

Til kapitel 5

Til § 11

I lovforslagets § 11, stk. 1-4 foreslås regnskabsbestemmelser for registrerede forsikringsvirksomheder.

Det foreslås, at regnskabsreglerne udformes på tilsvarende måde som de regler, der er gældende for andre afgifter.

Forsikringsvirksomheder skal ifølge den foreslåede bestemmelse i stk. 1 føre et regnskab over afgiftspligtige forsikringspræmier, som kan danne grundlag for opgørelse af afgiftsbeløb, der skal angives og betales hver måned, samt danne grundlag for kontrol med afgiftens korrekte betaling. Regnskabet kan være integreret i det almindelige forretningsregnskab hos den afgiftspligtige.

Reglen indebærer, at regnskabet skal indeholde specifikationer af, hvordan afgiften er beregnet, det skal være muligt at sammenholde posteringerne af afgiftsbeløb i regnskabet med beregningen af afgiften for hvert afgiftspligtigt præmiebeløb, og der skal være et klart og entydigt kontrolspor.

I stk. 2 foreslås det, at afgiften skal fremgå på præmiefakturaen, dvs. kvitteringen eller opkrævningsdokumentet vedrørende forsikringspræmien, som i øvrigt skal indeholde identifikationsoplysning (CVR-nr.) på den afgiftspligtige virksomhed, som betaler afgiften til SKAT.

I stk. 3 foreslås det, at den afgiftspligtige har pligt til at opbevare regnskabsmaterialet, og at det skal opbevares i 5 år fra regnskabsårets slutning.

I overensstemmelse med de øvrige afgiftslove foreslås det i stk. 4, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse. Det kan eksempelvis være nærmere regler om oprettelse af og krav til bestemte konti i regnskabet.

Til kapitel 6

Til § 12

Det foreslås i bestemmelsen, at der er hæftelse for afgiften for herboende repræsentanter for afgiftspligtige forsikringselskaber med forretningssted i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, jf. § 6, stk. 3. Det foreslås videre, at aftageren af forsikringen hæfter for betaling af afgiften, hvis den afgiftspligtige forsikringsvirksomhed har forretningssted udenfor EU og har undladt at registrere sig efter § 6, stk. 3 ved en herboende repræsentant. Forsikringsvirksomheden vil efter § 6, stk. 3 være forpligtet til at registrere sig i Danmark, hvis den har forretningssted i et land, med hvilket Danmark ikke har indgået en aftale om gensidig bistand om inddrivelse, der svarer til reglerne i EU.

Til kapitel 7

Til § 13

Den foreslåede bestemmelse fastsætter SKATs kontrolbeføjelser, i lighed med tilsvarende bestemmelser i andre afgiftslove.

I stk. 1 foreslås det, at SKAT har adgang til at foretage eftersyn hos afgiftspligtige forsikringsvirksomheder eller deres repræsentant uden retskendelse med henblik på kontrol af afgiften. Med bestemmelsen fraviges kravet i Grundlovens § 72 om forudgående retskendelse. Der kræves således ikke retskendelse for at foretage eftersyn efter bestemmelsen, men behørig legitimation. I den forbindelse er SKAT berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheden, og til at efterse forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Tvangsindgreb efter bestemmelsen vil skulle ske under hensyntagen til bestemmelserne i lov nr. 442 af 9. juni 2004 om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (Retssikkerhedsloven).

I stk. 2 foreslås, at virksomhedens indehaver og ansatte har pligt til at bistå SKAT ved eftersynet efter stk. 1.

I stk. 3 foreslås, at virksomheden har pligt til at udlevere eller indsende regnskabsmateriale m.v. til SKAT. Endvidere foreslås det, at SKAT også har adgang til materiale jf. stk. 1, når dette findes på i elektronisk form.

I stk. 4 foreslås, at politiet bistår SKAT i kontrollen efter aftale mellem de to ressortministre. Der foreligger ikke sådanne formelle regler i dag, men bestemmelsen giver SKAT mulighed for at anmode politiet om bistand ved kontrol. Politiets bistand efter denne bestemmelse omfatter udelukkende bistand til overvindelse af fysiske hindringer for kontrollens gennemførelse, og det er den stedlige politidirektør, der konkret afgør, om politiet skal bistå SKAT. Den foreslåede regel i 2. punktum giver justitsministeren

hjemmel til at udstede nærmere regler om politiets bistand i en bekendtgørelse, efter forhandling med skatteministeren.

Til § 14

Med bestemmelsen foreslås det, at virksomheder på SKATs anmodning skal oplyse om køb af forsikringer, hvor præmien er afgiftspligtig. Oplysningerne vil kunne anvendes til SKATs arbejde med kontrol af afgiften. Bestemmelsen svarer til lignende regler i andre afgiftslove.

Til § 15

Det foreslås, at offentlige myndigheder på SKATs anmodning er forpligtiget til at afgive oplysninger til brug for registrering af virksomheder og kontrol med afgiften. Bestemmelsen svarer til lignende regler i andre afgiftslove.

Til kapitel 8

Til § 16

Den foreslåede bestemmelse indeholder lovens strafbestemmelser, som svarer til strafbestemmelserne i øvrige afgiftslove.

Forslaget til stk. 1 hjemler bødestraf for den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller fortier oplysninger, til brug for afgiftskontrollen. Endvidere foreslås det, at det kan straffes med bøde, hvis afgiftspligtige virksomheder ikke overholder registreringspligten i lovens § 6, stk. 1 og stk. 3, eller ikke overholder fristen for registrering efter lovens § 6, stk. 4, undlader at indgive afgiftsangivelse efter lovens § 9, undlader at overholde bestemmelsen i § 10 for omregning af afgiftsgrundlaget fra fremmed valuta, undlader at overholde regnskabsbestemmelserne i § 11, undlader at overholde pligten til at bistå ved SKATs kontrol eller udlevere materiale til brug for kontrol, jf. § 13, stk. 2 og 3 og § 14.

Den foreslåede regel i stk. 2 medfører, at der kan fastsættes regler om bødestraf for overtrædelser af bestemmelser i en bekendtgørelse, som ministeren udsteder i medfør af bemyndigelser i loven.

Af den foreslåede regel i stk. 3 følger det, at der kan straffes med bøde eller fængsel i op til 1 år og 6 måneder for forsætlige overtrædelser af loven, med mindre der kan idømmes en højere straf efter straffelovens § 289.

Det foreslås i stk. 4, at der skal kunne pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Til § 17

I bestemmelsen foreslås det, at opkrævningslovens §§ 18 og 19 skal finde anvendelse i lighed med, hvad der gælder i andre afgiftslove.

Det betyder, at hvis en overtrædelse ikke vil medføre højere straf end bøde, vil sagen kunne afsluttes administrativt uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig og betaler den fastsatte bøde. Betales bøden eller bliver den inddrevet eller afsonet, sker der ikke videre forfølgning. Bøder opkræves og inddrives i henhold til lovgivningens almindelige regler. Retsplejelovens regler om tiltalerejsning finder anvendelse i sager, der afsluttes administrativt. Ransagning i sager om overtrædelse af loven sker i overensstemmelse med retsplejeloven.

Til kapitel 9

Til § 18

I stk. 1 foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2013, og i stk. 2 foreslås det, at stempelafgiftsloven samtidig ophæves. Det vil samtidig medføre, at tilladelser til afregning af afgift efter § 70 i stempelafgiftsloven bortfalder ved ikrafttræden af loven. Virksomheder, der afregner afgift efter den hidtidige lovs § 70, vil af SKAT automatisk blive registreret efter lov om afgift af skadesforsikringer, og vil dermed skulle foretage angivelse og betaling, som de hidtil har gjort efter stempelafgiftsloven.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 3 er en overgangsbestemmelse, som betyder, at forsikringsselskaberne uanset tidligere indgåede prisaftaler har mulighed for overfor kunden at forhøje præmien med afgiften, efter lovens ikrafttræden.

Reglen i stk. 4 foreslås indsat, således at værdien af ubrugte stempelmærker efter den hidtidige stempelafgiftslov kan tilbagebetales efter ansøgning til SKAT frem til 31. december 2015. Ligeledes foreslås det, at der indenfor samme frist kan ske tilbagebetaling af afgiften af stempelmærker, der er anvendt til et stempelafgiftsfrit dokument og beløb, hvormed værdien af stempelmærkerne, der er anvendt til et dokument, overstiger den fastsatte stempelafgift.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 5 er indsat som en værnsregel for at forhindre spekulation ved overgangen til de nye regler. Efter lovens § 7, stk. 1, medregnes til afgiftsgrundlaget forsikringspræmier, som den afgiftspligtige har opkrævet i afgiftsperioden. For at undgå at forsikringsvirksomheder inden loven træder i kraft opkræver forsikringspræmien for en periode længere end et år, men hvor præmien eller en del heraf først forfalder til betaling efter den 31. december 2013, foreslås det, at den del af præmien, der først skal betales efter den 31. december 2013, skal anses som opkrævet på betalingstidspunktet. Det indebærer, at forsikringsvirksomheden skal betale afgift af den del af forsikringspræmien, som først skal betales efter den 31. december 2013. Ved at fastsætte fristen til den 31. december 2013, vil værnsreglen ikke komme til at berøre forsikringer, som er tegnet på normale vilkår.

Til § 19

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Til § 20

Bestemmelsen indeholder en konsekvensændring i opkrævningsloven.

Opkrævningsloven indeholder i bilag 1, liste A, en opremsning af de afgiftslove, for hvilke opkrævningslovens bestemmelser er gældende. Skadesforsikringsafgiftsloven tilføjes til dette bilag som nr. 34.

Til § 21

Bestemmelsen indeholder en konsekvensændring i inddrivelsesloven.

I inddrivelseslovens bilag 1, nr. 6, nævnes bl.a. stempelafgift som en af de afgifter, hvor staten ved manglende angivelse har ret til lønindeholdelse og udpantning. Stempelafgift erstattes i dette bilag med skadesforsikringsafgift.

Til § 22

Bestemmelsen indeholder konsekvensændring i lov nr. 513 af 7. juni 2006 om ændring af opkrævningsloven, selskabsskatteloven og visse andre love (opkrævning via én skattekonto).

Bestemmelsen er dels en konsekvens af, at stempelafgiften nu erstattes med skadesforsikringsafgiften, som ligeledes skal være omfattet af reglerne om én skattekonto, og dels en konsekvens af, at skadesforsikringsafgiftsloven underlægges reglerne i opkrævningsloven, og der således fremover ikke er behov for særregler for så vidt angår opkrævning.